

מחשבת קצרה על הדף הרב יחזקאל הרטמן SHORT MACHSHAVA ON THE DAF

קדושינו

**עניין: כל שאינו יודע בטיב גיטין
וקידושינו לא יהא לו עסק עמהם**

מהרש"א ח"א דף יג.

ח"א דף יג ע"א כ"א שאינו יודע בטיב גיטין וקדושינו לא בו. הקדים גיטין לקדושינו מטעם שהקדים המסדר מסכת גיטין קודם מס' קדושינו וצ"פ המשניות כתב הרמב"ם בהקדמתו ע"ד הכתוב וינאה והיתה לאיש גו' שהקדים היניאה להיותה ונראה הטעם דבקדושינו לחוד הכל יודעין צו גם להחיר פנייה לאיש הוא דבר קל ולזה נשתרצב המנהג בדורינו שנותנין רשות לכל אדם היודע קנת לעסוק בקדושינו משא"כ בגיטין שרצו כמו רבו דיניס והלכותיה בחומר א"א להחירה אין לאדם לעסוק בהן כ"א היודע כו' וכן בקדושינו שאחר הגיטין צאלו לא יהיה מתעסק בהן כ"א היודע בטיב גיטין שהיו קודם הקידושינו אם גיטין גמורים היו דשמא לא היה גט ויחיר ע"י קדושינו שאחריו א"א לעלמא ועוד נאמר צוה ע"פ הפסוק וינאה והיתה וגו' במחזיר גרושתו משנשאת יבא להאי איסורא דמחזיר גרושתו אפילו לאחר מיתת המקדש כי יטעה לומר שגט מבעלה הראשון לא היה גט וא"כ לא היו הקדושינו שאחריו קדושינו כלל ומוותרת לראשון וצאמת היה הגט גט והיו הקדושינו קדושינו ואסורה לראשון לעולם אפילו אחר מיתת המקדש ודו"ק: שם וקשיין לעוראם יותר מודור המבולא בו. הגם שיש צוה

תפארת שלמה פרשת וישלח

יעקב אבינו ע"ה, ונקדים דברי הש"ס בקדושינו (ר' ע"א) כל שאינו יודע בטיב גיטין וקדושינו לא יהיה לו עסק עמהם, והרגישו המפרשים למה הקדימה גיטין לקדושינו, הלא בכל מקום קדושינו קודמין לגיטין, דבתחלה האדם מקדש ואחר כך אם מנא צוה וכו' הוא מגרשה. אך נקדים לזה דברי הספרים הקדושים וצפרט האר"י"ל שכל המנות ותפלות ותורה ומעשים טובים שהאדם עושה, אם חטא מקודם ולא עשה תשובה כל התפלות והמנות נוטלים הסטרא אחרא וחיילותיו ואדרבא מוסיף כח לקליפה בתורה ומנות. וצוה פרשו הפסוק (תהלים נ, טז) ולרשע אמר אלהים מה לך לספר חוקי וגו'. וצוה פרשו

בן יהוידע דף יג.

וע"ד המוסר נראה לרמוז צ"ד, דרמו לפי דרכו שהאדם יעשה גיטין לכוחות ה"ה"ר, בשמירת הלואין, שנופה יצרו ופורש מן האיסור, וע"כ מנרש כוחות הכ"א המתחברים עמו, אשר חבורם ודיבוקם עמו מכונה בשם נשואין, וכמ"ש המפרשים ז"ל ע"פ הנחש השיאני שהוא לשון נשואין, ואלו הגיטין יהיו ע"י קיום חלק סור מרע, ואחר שיעשה גיטין לכוחות ה"ה"ר וכוחות הטומאה מקרבנו, אז יעשה קדושינו לכוחות ה"ה"ר, ולחלקי הנשמות שיבואו ויחיו בקרבנו, וא"א להיות הוא מדור לאלנו, אלא עד שאלו אלנו, ולכן הפסוק אמר תחלה סור מרע ואח"כ אמר ועשה טוב, וידוע צ"ן לחלק סור מרע צ"ן לחלק עשה טוב לר"ך חכמה ויריעה והבנה, כי עם הארץ אומר לטיב רע ולרע טוב, יפן דאין צור ירא חטא ולא עם הארץ חסיד, ולכן לר"ך שידע האדם בטיב גיטין וקדושינו הנוכחים, שאם לא ידע אפשר וצתיקין עושה קלקול יותר:

סידורו של שבת חלק א', שורש

הראשון ענף ג' אות ה'

אור המחיר צו. נדמו צוה לאדם שמקבל רפואות. ולא זיכך וניקה מקודם קיבת הגוף מענופת הוזהמת והפסולת הנמצא בה. וצודאי הרפואה שהוא אוכל ושותה הוא לריק כי נתבטל צרו הפסולת שבו ואין מועיל לו הרפואה הזאת. כן אותם האנשים אשר לא דרשו ולמדו היטב אין לעשות המה מכניסים את הטוב צרע ועבירה שבתוכם מכבה את המצוה. וצונו מות יביע שמן רוקח ומגרעת נתנו להקדושה שנופל לתוך הקליפה ונתבטל. וכדרך מאמר רז"ל רשעים מלאים חרטה ואעפ"כ אינם עושים הטוב כי תיכף בהגיע אליהם הארה של ניצוץ חרטה נתבטל תיכף בהמחשבות ותאות רעות והרהורי הלב שדעתו ולבבו ממולא מהם. צלא יוכל לפעול פעולתו עבור דיטולו צהרע שצלבצו. ודוד המלך כיון ואמר על ענין זה מי האיש החפץ חיים וגו' עד סור מרע ועשה טוב. פי' שדוקא כסדר הזה יעשה להקדים עויבת הרע להסיר תחלה מעליו צגדיו הצואים ואז יילבש אותך מחלוצת. והצנת הכתוב שיהיה נדרש דוקא כך להעשות כסדר שנקצב צו ולא צהיפך יובן ממה שנצאר אי"ה (בחלק השני דרוש ד'). וכדברינו אלה כן שמעתי בשם מופת הדור איש אלהים קדוש המפורסם מוהר"ר ישעיהו זכרו לחיי עולם מ"מ דק"ק דינוויץ שפי' כן דברי הגמ' (קידושינו י"ג ע"א) כל מי שאינו יודע בטיב גיטין וקדושינו לא יהיה לו עסק עמהם. פי' מי שאינו יודע לגרש את הרע תחילה. ולפעור א"ע צגט כריתות לכרות ולהרחיק מאתו הרע שצלבצו. ואח"כ לקדש עצמו להכניס הקדושה אלנו לא יהא לו עסק עמהם כי מגרעות נתן להצית להכניס את הקדושה אל תוך הפסולת והרע. וע"כ צריך לגרש תחילה שורש הרע שבתוכו כדי לוכך את נפשו ולטהרו. ואח"כ תוכל לשרות עליו הקדושה ואור החיים לחסות תחת אל כנפי השכינה. וצוה

